

Tisztelt Országgyűlési Képviselő Úr!
Tisztelt Kormány megbízott Úr, Megyei Elnök Úr!
Tisztelt Polgármester Asszony, Polgármester Urak!
Tisztelt Alpolgármester Úr, önkormányzati Képviselő Hölgyek, Urak!
Tisztelt Kitüntettek, Kedves Vendégeink Hölgyeim és Uraim!

Sopron Megyei Jogú Város nevében tisztelettel és szeretettel köszöntök minden kedves jelenlévőt, aki megtisztelte a város legnagyobb ünnepét, a Hűség Napját. December 14-e az egyik legfontosabb városi ünnepünk, de e napot nemcsak mi ünnepeljük, hanem mindenhol megemlékeznek róla, ahol magyarul beszélnek. Sopron a leghűségesebb város, amellyel nemzetünk illetve dicső elődeinket, és amelynek mi örökösei vagyunk. Hűségünket a haza többször is kitüntette és elismerte.

Az első elismerést a középkorban kapta a város 1277-ben, amikor a korona iránti Hűségünkért Kun László magyar királyunk Szabad Királyi Város címet adományozott Sopronnak. A XX. században az 1921-es sikeres Népszavazás emlékét a nemzetgyűlés (1922. évi XXIX.) törvénycikkben örökítette meg hűségünket és díszítette a város címerét a „Civitas Fidelissima” jellegével, majd a Tűztorony kapuja fölé hűségszobor épült. 2001-ben a Magyar Kormány jogszabályban rögzítette december 14-e történelmi fontosságát. 2013-ban Magyarország Kormányja gróf Bánffy Miklós külügyminiszter szobrával adózott a hűségünk előtt. Büszkén mondhatjuk, hogy városunk a történelme során többször is méltán kapta meg a Magyar Haza kitüntető figyelmét.

Tisztelt Emlékező Közösség!

Az idei év különleges abból a szempontból is, hogy többszörös jubileumi év. Kilencven éve avatták fel a Tűztoronyon látható Hűségkaput. Városunk egyik legnagyobb polgármestere dr. Sopronyi-Thurner Mihály pedig 140 éve született, és éppen 100 éve került a város élére. 90 évvel ezelőtt új dísz öltött városunk legfontosabb jelképe, a hűség örök tanúja, a Tűztorony. Engedjék meg nekem, hogy röviden emlékezetükbe idézzem az emlékmű felavatásának történelmi pillanatát, 1928. október 14-e hűvös vasárnapját, melyet a korabeli írott sajtó mellett, a filmhíradó is megörökített. Az új emlékmű felavatása ünnepi díszközgyűlés keretében történt, melyen a városvezetők mellett Sopron vármegye és a korabeli Magyarország legfontosabb személyiségei is részt vettek. Így jelen volt a díszemelőnyen gróf Bethlen István miniszterelnök, mellette a Civitas Fidelissima első díszpolgára, gróf Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatásügyi miniszter, továbbá sokan mások. A díszközgyűlés keretében Bethlen István miniszterelnök átvette a soproni honatyáktól a díszpolgári címet tanúsító oklevelét, amit a következő szavakkal köszönt meg a városnak:

Eljöttem azért, hogy tudja az ország minden lakója, hogy Sopron példát adott a honfiúi hűségéről és ez az, ami képesíteni fogja, hogy valaha jobb sorsot lásson, mint a mai napon."

A sikeres népszavazásnak láng lelkű harcosa volt, a város akkori polgármestere dr. Thurner Mihály, aki 23 évig ált a város élén, a legnehezebb időben. Éppen száz éve 1918. augusztus 1-én választották meg Sopron első emberének.

1918-as esztendő nemcsak Sopron, hanem az egész ország, az egész magyarság életében egy nagyon nehéz történelmi pillanat volt. Egy vesztés, óriási áldozatokat követelő háború után, és a legyőzöttek számára szörnyű békediktátum előtt.

Tiszteletre méltó elődöm, a szinte megoldhatatlan feladatok ellenére jövőbe látó és tenni tudó polgármesternek bizonyult.

Székfoglalóbeszédében Sopronért legfőbb törekvését, így fogalmazta meg:

(...) Szívet hoztam, szívet kérek ... olyant, amelynek nincs más vágya, minthogy ez a szép város fejlődjék, derék polgársága gyarapodjék, megerősödjék és boldogul éljen!"

Azt hiszem, ma sem kívánhatunk többet magunknak és városunknak, mint amit Thurner Mihály székfoglalójában elmondott.

A trianoni békediktátum következményeként az egykori Sopron vármegye területének és lakosságának csaknem a felét elveszítette. A Bécs közelségéből fakadó előnyök elvesztek, a város birodalomban betöltött katonai szerepe elenyészett. Thurner célul tűzte ki a gazdaság, elsősorban a könnyűipar fejlesztését. Stratégiai elképzelései között első helyen volt a természeti szépségen alapuló idegenforgalom fejlesztése. Megindult a Lőver városrész fejlesztése, megépült számos szálló és menedékház, közöttük a Lőver, az István menedékház, Gruber szálló és a Hubertusz. Polgármestersége idején a konferenciaturizmus realitás volt, orvosok, történészek, régészek és gyógyszerészek tartották itt összejöveteleiket.

Várospolitikájának fontos jellegét képezte az iskolaváros erősítése. A város falai között több mint 40 iskola működött. Idetelepült a selmecebányai Bánya- és Erdőmérnöki Főiskola, majd 1923-ban az Evangélikus Akadémia. Polgármestersége alatt a város nemcsak az iskola, hanem a kultúra és a művészetek városa is lett. Gondoskodott a tanuló fiatalságról, városi ösztöndíjjal tanult számos tehetség. A megváltozott új viszonyok között a teendőket jól felismerve Sopront a hazai idegenforgalom egyik központjává, a textilipar honi fellegetvárává, a kultúra, a tudomány, a művészetek pártolásáról ismert polgár- és iskolavárossá tette.

A második világháborúval az építést sajnos a rombolás évei követték.

Látnia kellett a városa pusztulását, a bombázások okozta súlyos sebeket. Az anyagi pusztulást a lakosság szenvedése is követte. A népi demokratikusnak nevezett kommunista rendszer Thurnert mellőzte, majd üldözte. Megvádolták, díszpolgárságától megfosztották és letartóztatták. A városházáról kitiltva és mély szegénységben halt meg.

Városunkban érdemei nem merültek feledésbe, hiszen a munkásságát máig élő mély tisztelet övezi.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A XX. század második fele nehéz évtizedeket hozott a város számára. A korszakos jelentőségű gyarapodásra és fejlődésre igazán csak a közelmúltban nyílt meg a lehetőség.

Mindannyian jól tudjuk, hogy a rendszerváltásig elzárt városként nem nagyon fejlődhattünk, az ebből következő főleg infrastrukturális elmaradottságunkat ledolgozni csak a rendszerváltás után, 16 évvel kezdhettük meg, illetve nyílt erre lehetőségünk.

Világos volt, hogy csak átgondolt városi stratégiával, kidolgozott és összehangolt városfejlesztéssel lehet eredményt elérni. Megnyílt a lehetősége annak, hogy a Thurner idején elkezdődött építő munka folytatódjon.

A fejlesztésekhez szükséges plusz forrásokat 2007-ben az uniós pályázatok és saját források biztosították. Ekkor valósult meg a Tűztorony felújítása, az Információs Központ, a Fő tér, a Várfalsétány, a Kőszegi úti aluljáró az Új Széchenyi Terv keretében.

Majd 2010-től a polgári Kormány nagyon komoly önerő támogatással járult hozzá a projektjeink megvalósításához.

Egyedülálló jelentőségű volt, hogy az önkormányzati adósságvállalással a Kormány megszabadította a várost a korábban felhalmozott adósságtól. 2015 márciusában indult el az országos jelentőségű Modern Városok Program, melyet a Miniszterelnök úr Sopronban hirdetett meg. Ilyen jelentős fejlesztési program korábban nem volt Magyarországon.

A Modern Városok Program a Civitas Fidelissima számára történelmi fejlesztést nyitott meg öt fő területen:

1. az autóút megépítésben,
2. a történelmi belváros rehabilitációjában,
3. a Fertő part turisztikai korszerűsítésében,
4. a Lőver városrész fejlesztésében,
5. a város gazdasági fejlesztésében.

Ezzel Sopronban korszakos fejlődés indult meg, amely évtizedekre meghatározza a város jövőjét. A széles összefogással elindított, közös eredményeink ma már érezhetőek és jól láthatóak mindenki számára.

A Hűség városában, jó soproninak lenni!

Tisztelt Ünneplő Közösség!

Valódi ünnep a mai, hiszen nem csak az 1921-es sikeres népszavazás évfordulójára emlékezünk, hanem átadjuk a közgyűlés által alapított elismeréseket és

öszöndíjakat is. Olyan tiszteletre méltó soproniakat köszöntünk ma, akik önzetlen módon szolgálják városukat és tevékenységükkel hozzájárulnak Sopron hírnevének öregbítéséhez. Megköszönöm minden kitüntetettnek szeretett városunkért érzett elkötelezettségét és további sikereket, jó egészséget kívánok életükhöz!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Sarkady Sándornak, a soproni szellemet megfogalmazó költeményének soraival zárom emlékező ünnepi gondolataimat:

Századok omlanak el, de te itt állsz híven a völgyben,
S őrződ a vén várost, kőderekú Kapuőr.

(...)

Üszkös romokból talpra állt,
Hú népe küzd, akar;
Épül, virágzik, újra szép;
Erős vár és magyar.

A nagyvilágon e kívül
Számára nincs haza;
Vezesse útján égi jel,
A Hűség csillaga!